

Satie, Cocteau & C.^a

D'ençà que entre nosaltres algú llençà el crit d'una sessió música «entre nosaltres coneguda com música moderna», que no ens podem treure la idea del cap i no sabem parlar d'altra cosa. Estem contents. Estem més contents que les criatures quan en els pressentiments de les fires somien un instrument d'aquells que els firaires en diuen una «armònica», i ens fa l'efecte que també tothom ho està.

Però, parlem amb qualsevol, i veiem que no tothom pensa en aquesta festa de demà: estem segurs, aleshores, que no tothom sap veure bé la significació d'aquest acte i ens delim per ajudar, si fos sim aptes, que no ho som pas, a produir aquesta difusió. Sinó que al cap i a la fi ho intentem i ho hem anat intentant aquests dies i avui el darrer. Per ara.

Hem dit altres vegades, que la sessió de demà havia de permetre'ns posar l'hora dels nostres rellotges d'acord amb l'Europa. Rectifiquem. Preferim dir posar «els nostres rellotges a l'hora». Simplement.

Amb això, evitarem moltes coses i en guanyarem moltes d'altres. Les principals: no veure més fantasmes on no n'hi ha hagut mai cap ni n'hi hauran; i desrovellar se'ns la molla de l'encenedor que tots duem dins del nostre esperit il·luminant-nos per bé que sigui un instant i donant-nos una visió *real, autèntica, natural* del que és la música que es fa avui dia.

La qual, lluny d'ésser la caixa dels trons que molts es pensen, i lluny d'ésser una mena de música esqueixada, insípida com el bacallà, lluny d'ésser una estraforària creació de gent desequilibrada, és tot el contrari, és precisament **TOT EL CONTRARI!** Deixeu que us ho digui amb paraules de l'apòstol Jean

Cocteau, i si sou tan amables escolteu-les: Cocteau ha dit parlant de Satie, (i Satie és tanmateix un dels més significats exemples de la música dels nostres dies:) «SATIE ENSENYA LA MES GRAN AUDAÇIA A LA NOSTRA EPOCA: ESSER SIMPLE».

Una, doncs, de les directives de la música dita «moderna». Esser simple. Comprendre això que sembla i és tan fàcil, és tot el problema per a nosaltres, pels que justament no ens hem adonat que calia un ideal de simplicitat. Escolteu, deia el col·laborador de Satie en «Parada», escolteu les Gymnopédies d'una línia i d'una malenconia tan netes. Seguiu les directives de Satie i les immediades anteriors seves, les de Debussy, per exemple. «Satie parla d'Ingres, Debussy transposa Claude Monet a la russa», no hi veieu més clar amb aquests mots, encara de Cocteau?

Seguiu l'estètica dels Satie, quan aquest prevenia a Debussy contra Wagner: «Atenció, li deia, un arbre del decorat no es convulsa pas perquè un personatge entra en escena».

Si poguessim conèixer (Senyor, quin dia serà?) l'obra d'aquests homes, que han fet creacions resoltent problemes, podrem comprendre com és de raó aquest anel d'ésser simple, després d'haver sentit totes les remors de les selves i d'haver jugat potser prou temps a experiments simbolistes fent-nos necessàries les tauletes d'aspirina del més pròxims als nostres temps. (I si diem nostres temps parlem de 20 anys).

Sinó que com que no tots coneixem aquesta obra de la qual parlem, ens fem uns embulls indestriables que ningú per ara podrà aclarir. Un dels mals, justament, és de creure aquestes tendències anomenades «joves», fruit d'una improvitació arbitrària, o no arbitrària. Però, Senyor, tornem a Cocteau i diem amb ell: **SATIE ES EL CONTRARI D'UN IMPROVITZADOR:** I és cert. Cert com que demà tot hom tindrà una decepció, que explicarem més avall. Satie i tots els Saties del seu voltant són el contrari d'uns improvitadors. No ha estat un descobridor, no ha inventat: ha creat. S'ha valgut de totes les improvitacions pretèrites, analitzades, valorades i expremudes per fer esclatar la seva possible bomba savonosa d'improvitació abans de

què degotés, creant en canvi la seva obra. L'obra.

L'obra que demà veurem, perquè tant com sentir-la les nostres orelles la veuran els nostres ulls i podran tocar-la les nostres mans.

Tant és ella consistent, definitiva; l'únic perill que pugui haver-hi per fer equivocar el meu optimisme, que nosaltres no tinguem ganes sinó de passar l'estona.

Aleshores sí. Si no més ha de desvetllar la nostra sensibilitat a flor de pell, on gent a l'aigua, de mà. I l'aigua d'aquesta música ens arribarà fins el coll ofegant nos. Per això aludia a decepcions.

En canvi, si demà, cerqueu quelcom més que una esgarrifança, cerqueu quelcom més que un borrhissol de pell de gallina, si sou gent de «problemes», si sou gent que creieu que la simplicitat s'aconsegueix a còpia de resoldre moltes de coses, i que no pot disfrutar-se de res sinó és tenint consciència del perquè es disfruta, demà, 'oh amics meus! sortireu dels jardins Cervantes amb l'ànima tan amorosida, tan felis, que no us podreu estar de donar benediccions a dreta i esquerra perquè Satie i els seus, somriguin cordialment d'haver trobat, **AQUI**, una correspondència intel·ligent i comprensiva.

FRANCESC TRABAL

POLVORS NOËL

20 anys d'èxit

INSUSTITUÏBLE PARA LA HIGIENE DE LOS NIÑOS

Per al bany i tocador de les senyores

Després d'afaitar se els homes
Demaneu a tot arreu pots de 0'50

Copos Noël
crema per al cutis

A GRANERA

poble a 860 metres d'altura i d'aires immillorables, es ven una casa recentment construïda, amb aigua riquíssima a un minut. Raó: Passatge Vilanova, 16. Sabadell - (Creu Alta).

PAL·LAS CATALA

Diccionari Català - Castellà - Francés

1.300 pàgines. - 95.000 mots
Conjugació de tots els verbs regulars i irregulars etc., etc.

VOLUM REL·LIGAT EN TELA
I OR: **25 PESSETES**

De venda:

Llibreria Piferrer - Rambla, 41

es digué *Catalunya Artística*, hagué de bregar perquè fos admesa la seva obra i aquesta s'estrenà en